

der ikke for mig Anledning til at fremkomme med særlige Bemærkninger. De foreslaaede Ændringer forekommer naturlige og stemmer med Washington-Overenskomsten og er jo for Patenternes Vedkommende allerede knæsatte af Praksis herhjemme. Jeg tillader mig at anbefale en ganske kort, velvillig Udvalgsbehandling af de tre Lovforslag.

Goos: Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at disse Lovforslag bør fremmes saa hurtigt som muligt, og er for øvrigt ogsaa enig i, at der bør foretages en Udvalgsbehandling under Hensyn til Sagens Vigtighed, selv om jeg ikke mener, at der deraf vil fremgaa meget betydelige Ændringer i Lovforslagene, som de foreligger.

Disse Lovforslag angaar jo de tre Hovedretninger, i hvilke den industrielle Ejendomsret hos os har fundet sin naturlige Beskyttelse, nemlig dels med Hensyn til Varemærker, dels med Hensyn til Patenter og endelig med Hensyn til Mønstre, af hvilke sidstnævnte vi fik en Beskyttelse ved Lov af 1905. Dette Kompleks af Love tilfredsstiller med de Tilføjelser, de senere har faaet, de næringsdrivendes naturlige Krav, men det er jo naturligvis og har altid været af Vigtighed for ethvert, altsaa ogsaa vort, Lands næringsdrivende, at Beskyttelsen ikke indskrænker sig til det enkelte Lands snævrere Grænser, men udstrækker sig til at faa Betydning ogsaa i andre Lande. Det er denne sidste Omstændighed, som har ført til, at man fra Danmarks Side tiltraadte den Union mellem en Mængde Lande — hvilke nærmere er angivet i Bemærkningerne til det første af Lovforslagene —, som blev sluttet i Paris 1883 angaaende Udstrækningen af Beskyttelsen for den industrielle Ejendomsret til de fremmede Lande, og hvis 2den Artikel lyder saaledes, at Undersaatter i enhver af de kontraherende Stater skal i alle de øvrige have Beskyttelse for Patenter, Mønstre o. s. v. paa samme Maade som Landets egne Undersaatter, naturligvis mod at efterkomme de Betingelser og underkaste sig de Formaliteter, som ethvert Lands indre Lovgivning foreskriver for dets egne Undersaatter. Denne Overenskomst er det, som efter senere at være undergaaet nogle Modifikationer nu er blevet revideret ved Overenskomsten i Washington. Vor indre Lovgivning har været og er indrettet paa at kunne efterkomme den Forpligtelse, som vi ved Tiltrædelsen af den oprindelige Konvention af 1883 er

gaaet ind paa. Da vor Lovgivning er indrettet derpaa, har den nu reviderede Overenskomst i Washington heller ikke i det hele og store gjort det nødvendigt at foretage indgribende Ændringer i de tre danske Love af 1890, 1894 og 1905. For de to Loves Vedkommende, Loven om Mønsterveskyttelse og Loven om Patenters Beskyttelse og Erhvervelse, indskrænker Lovforslagene sig til et underordnet Punkt. Ændringen angaar Spørgsmaalet om Bevarelsen af en vis Fortrinsret for en Anmeldelse eller Ansøgning om Patent, som er indgivet i et fremmed Land, en Ret til at bevare denne Fortrinsret fra dette Tidspunkt og derefter en vis Frist, 4, 7, 12 Maaneder, naar den inden denne Frist anmeldes fra Hjemlandet, altsaa fra Danmark. Der har været rejst det Spørgsmaal, som særlig Washington-Overenskomsten har beskæftiget sig med, om denne Fortrinsret, som altsaa inden en vis Frist bevares for den Anmeldelse, som første Gang er sket fra et fremmed Land, ogsaa gælder den, til hvem Retten er blevet overdraget af den første Anmelder. Derom har man ikke været i Tvivl i den danske Praksis, men da det jo kun er en Praksis og ikke har været prøvet ved Domstolene, er det, som det siges i Bemærkningerne til de to Lovforslag, forsigtigst at lovfæste dette, at Retten tilkommer ogsaa den, til hvem første Anmelder har overdraget sin Fortrinsret. Med Hensyn til Varemærkeloven har Washington-Overenskomsten naturligt ført til Ønsket om nogle videregaaende Ændringer, nemlig med Hensyn til de Betingelser, som Varemærkeloven af 1890 og den senere Lov af 1898 stiller for et Varemærkes Registrering. Der er nemlig det særegne ved Konventionerne, at samtidig med, at det hedder, at man i det hele maa underkaste sig de Formaliteter og Betingelser, som gælder i det Land, hvor man vil have sit Mærke registreret, er der med Hensyn til Mærkerne den særegne Bestemmelse, at Mærket skal registreres i et af Konventionslandene i den Form, hvori det er registreret i det andet Konventionsland. Der gælder altsaa ikke den indre Lovgivning med Hensyn til Mærkets Form, og da det nu netop ved Varemærket kommer væsentligt an paa Mærkets Form, er denne Bestemmelse jo af meget betydelig Vigtighed for den internationale Betydning af Varemærkeloven. Det er vi nu altsaa gaaet ind paa, og det stemmer ogsaa med den gældende Ret, at vi her i Danmark maa anerkende et Varemærke, som er registreret i et andet Konventions-